

Nr. 47.

Til

Bestyrelsen for Industriforeningen i Svendborg.

Da vi have bragt i Erfaring, at Industriforeningen for Liden er i Færd med at gennemgaa og overveie det Udkast til en ny Goldblov, der er forelagt Rigsdagen, og at Foreningen agter at henvende sig til Lovgivningsmagten for ad den Vej at virke for saadanne Ændringer i Udkastet, som den af Hensyn til Haandværkets og Industriens Lærv mener at maatte tilraade — saa tillade vi undertegnede Medslagere i Svendborg os herved at fremdrage følgende Punkter, der have Interesse for os, idet vi anmode om, at Foreningen vil medtage dem i sin Henvendelse til Rigsdagen eller Ministeriet.

Vi kunne ikke skjønne rettere, end at den Beskyttelse overfor indførte færdige Produkter, der foreslaas for vort Bedkommende, er for ringe, efter som vi ikke kunne konkurrere med Udlandets store Industri. I Lyttland og England tilvirkes Alt med Maskiner og i stor Stil; i Preussien anvendes derhos Straffefanger som Arbeidere. Vi kunne derfor med vore mindre Forretninger og bestednere Medskaber samt dyrere Folkehold langt fra maale os med dem, men maa nødvendigvis producere meget dyrere. Det Samme er Tilfældet overfor Rusland. Her drives Medslageriet ikke alene fabrikmæssig, ligesom i de andre store Lande, men der kommer en yderligere Omstændighed til, som særlig støtter den russiske Fabrikation, nemlig at en betydelig Del Garn spinnes af Bønderne som Vinterarbejde, altsaa et Slags Husflid, hvorefter det gaar til Fabrikken, som lægger den sidste Haand paa det. Arbeidskraften er altsaa ogsaa her billig, og selv om det enkelte Individ's Frembringelser ikke ere mange, saa bliver det dog fra det hele, store Rusland en betydelig samlet Sum af billigt Arbejde, der udføres mellem Nar og Dag, og hvoraf Meget kommer til Danmark. Dette Forhold faar endnu større Vægt derved, at den russiske Bondes Hjemmearbejde er forfærdiget af et Materiale, der ikke kan gaa i Handelen, nemlig uredt Hamp, men som nok kan bruges alligevel og kan gjøre sin fulde Nytte, naar man vil anvende Tid og Arbejde paa at rebe Hampen ud, hvad jo netop Husfliden gjør. Det gaar derfor saa vidt, at man hos os kan kjøbe opspundet Garn fra Rusland billigere end den rene Hamp, som er det Raamateriale, hvoraf vi skulle forfærdige disse Varer.

Vi tillade os derfor at foreslaa, at Goldsatterne efter Udkastets L. Nr. 82 bestemmes paa følgende Maade:

Loug, Garn m. v. af 4 Liniers Tykkelse og derover til...	5 D. pr. Pd.
do. fra 1 til 4 Linier til	10 — —
do. paa 1 Linie og derunder til den i Lovudkastet foreslaaede Satz.	

Svendborg, den 21de Februar 1882.

Erbødigt

S. C. Jensen.

A. R. Andersen.

J. Anderfflow.

S. Groth.

J. Andersen.

Joh. Ewald.

S. Jensen.